

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. Перник, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря Наташа Т. Динева
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Административно
наказателно дело № 20231720200847 по описа за 2023 година

**Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).**

Образувано е по жалба срещу Наказателно постановление №23-1158-000750 от 10.04.2023г. (НП), издадено от Началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-Перник, упълномощен със заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на О. О. И. ЕГН *****, за извършено нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП са наложени административни наказания "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца и глоба в размер на 1000 лв. на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ за това, че на 13.03.2023 г., 22,15 часа, в гр. Перник, по ул. "Миньор", с посока на движение към ул. "Петко Каравелов" като водач на МПС – лек автомобил "Пежо 206" с рег. №*****, собственост на С.С.М., управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда, установена с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух /1,15 промила/. На основание Наредба №Із-2539/17.12.2012 г. на МВР на водача са отнети общо 10 (десет) контролни точки.

Жалбоподателят О. О. И. моли наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Поддържа, че АУАН и НП са издадени при съществени процесуални нарушения, като оспорва да е извършила вмененото ѝ нарушение. Твърди, че не притежава качеството „водач“ на МПС по смисъла на закона, т.к. МПС е било паркирано и не е било в движение към момента на проверката.

Лично не участва в хода на съдебното производство, като се явява и упълномощеният ѝ защитник адв. Г. Б. от АК-Перник, който поддържа жалбата по подробно изложените в същата аргументи. Предвид изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление.

Административнонаказващият орган моли обжалваното наказателно постановление да се потвърди като законосъобразно, обосновано и правилно. В открито съдебно заседание не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства и служебно провери правилността на обжалваното наказателно постановление намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, пред компетентния съд, и в предвидения преклузивен срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

От фактическа страна:

На 13.03.2023 година в град Перник, около 22.15 часа, по ул. "Миньор", с посока на движение към ул. "Петко Каравелов" като водач на МПС – лек автомобил "Пежо 206" с рег. №*****, собственост на С.С.М., управлява МПС, когато била спряна за проверка срещу хотел „Струма“ от полицейските служители П. В. Д. и В. П. К.. Била изпробвана за употреба на алкохол с техническо средство "Алкотест Дрегер 7510" № ARBB-0017, проба 06898 в 22.23 часа, който отчел 1,15 промила алкохол в издишания въздух. На жалбоподателката бил издаден талон за медицинско изследване № 075016 от 13.03.2023 година, връчен ѝ на 13.03.2023 година в 22,43 часа. Видно от представения протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, издаден от МБАЛ „Р. Ангелова“ – гр.Перник на 13.03.2023 г. в 22,55 ч., О. И. е отказала да ѝ бъде извършено медицинско изследване. Свидетелят П. В. Д. съставил за констатираното нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП АУАН серия GA № 817870 от 13.03.2023 година, в присъствието на свидетеля-очевидец В. К. и на жалбоподателката, която го подписала, посочвайки общо, че има възражения по отношение на същия. Въз основа на съставения АУАН, било издадено обжалваното НП, връчено на жалбоподателката на 13.04.2023 г., видно от представената разписка на л.8 /гръб/ от делото.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно: показанията на свидетелите П. В. Д., В. П. К. и К.К.З. (частично), и в писмените доказателства по

делото: АУАН серия GA № 817870 от 13.03.2023 година, талон за изследване № 075016 от 13.03.2023 година, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, издаден от МБАЛ „Р. Ангелова“ – гр.Перник от 13.03.2023 г., протокол за премината периодична проверка от „Лаборатория за проверка на СИ“ на „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен № ARBB-0017, заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, заповед №8121з/329/22.03.2022 г. на Министъра на вътрешните работи, 2 бр. акт за встъпване в длъжност от 16.04.2015 г., 2 бр. заверено копие на заповед №189/02.04.2015 г., заверено копие за акт за встъпване в длъжност от приобщени по надлежния процесуален ред на чл. 283 от НПК.

Показанията на двамата полицейски служители П. В. Д. и В. П. К. съдът кредитира като достатъчно пълни и подробни, като отчита достатъчната им обстоятелственост за всички възпроизведени факти и обстоятелства. Същите излагат последователно и безпротиворечиво обстоятелствата относно водача на автомобила, констатираното движение на превозното средство с висока скорост, което забелязали да преминава, докато приключвали проверката на водача на друг автомобил, спирането на управляваното от жалбоподателката МПС за проверка, поведението на жалбоподателката, която била установена на мястото на водача, тестването ѝ с техническо средство за наличие на употреба на алкохол, което отчело наличие на концентрация на алкохол от 1,15 промила в издишания въздух. Показанията на двамата свидетели кореспондират с наличните по делото писмени документи, поради което съдът гради фактическите си изводи въз основа на тях. Фактът на управление на описаното в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление моторно превозно средство се извежда от безспорно установеното в хода на развилото се пред РС- Перник административно наказателно производство, че непосредствено преди извършената от полицейските служители проверка процесното МПС е било в движение, като се движело с висока скорост в гр.Перник, по ул.“Миньор“ с посока на движение към ул.“Петко Каравелов“, а впоследствие, след като е било последвано от патрулния автомобил, е било установено спряно с включени аварийни светлини на ул.“Миньор“ срещу хотел „Струма“, а жалбоподателката И. е била на мястото на водача.

Що се отнася до показанията на свидетелката К.К.З., съставът на съда намира, че същите в една част подкрепят посоченото от полицейските служители обстоятелството, че на процесната дата двете с жалбоподателката са били в заведение – бар „Епицентър“, находящ се в непосредствена близост до хотел „Струма“ в центъра на гр.Перник, където са употребили алкохол- изпили по две бири, както и че двете пристигнали в заведението с процесното МПС, собственост на майката на жалбоподателката, което и било управлявано от жалбоподателката. Съдът не кредитира показанията на свидетелката З. за това, че към момента на извършване на проверката и

преди това процесното МПС е било паркирано пред заведението, като не е било в движение, доколкото същото противоречи на другите събрани по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства. Не следва да се пренебрегва факта, че свидетелката е приятелка на жалбоподателката и безспорно у нея е налице индиция за заинтересованост. От друга страна, свидетелката посочва, че непосредствено при пристигането на патрулния автомобил двете с жалбоподателката се намирали в МПС "Пежо 206", за да вземат мокри кърпички от жапката, тъй като били напръскани със спрей след скандал с друго момиче в заведението, като св.З. била седнала в МПС, а жалбоподателката се намирала отвън до автомобила. В тази част показанията на свидетелката не са подкрепени от другите доказателства по делото, както и противоречат на доводите от жалбоподателката в подадената жалба, че след твърдения инцидент двете със свидетелката били избягали от заведението и се скрили в МПС, където седели заедно и чакали да дойде приятелят на св.К. З., когато пристигнала полицейската кола. Затова и съдебният състав цени показанията на тази свидетелка само в частта им, в която е налице съответствието им с останалите доказателствени източници.

Показанията на свидетелите П. В. Д. и В. П. К. намират подкрепа и в писмените доказателства по делото, надлежно приобщени към материалите по делото, като следва да се посочи, че евентуалните пропуски и липсата на спомени у свидетелите за някои обстоятелства, успешно се допълват и изяснява от приобщените по делото писмени доказателства, които спомагат за доизясняване на релевантните обстоятелства.

От правна страна:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените от администрацията АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им – Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в предвидените в чл. 34 от ЗАНН давностни срокове. Налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление. Вмененото във вина на жалбоподателката И. нарушение е описано ясно и съдържа всички елементи от обективния си състав и съответстващата му правна квалификация, с което по никакъв начин не се ограничава правото на защита на нарушителя, респ. възможността му да разбере фактическите и правни рамки на обвинението и адекватно да организира защитата си, което в действителност е сторил. Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че в хода на административно-

наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт.

По същество на нарушението съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП забранява на водачите на пътни превозни средства да управляват такива под въздействие на алкохол над 0, 5 промила, наркотици или други упойващи вещества.

От обективна страна, безспорно се установи по делото, че на 13.03.2023 година в град Перник, в 22.15 часа, по ул. "Миньор", жалбоподателката О. И. като водач на МПС – лек автомобил "Пежо 206" с рег. №***** с посока на движение към ул. "Петко Каравелов", собственост на С.С.М., управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 1,15 промила алкохол в издишания въздух, установена с техническо средство "Алкотест Дрегер 7510" № ARBB-0017. Правилно е определена концентрацията на алкохол в кръвта на жалбоподателката от 1, 15 промила. Тя е установена по реда на Наредба № 1 от 19.07.2017 г., като в случая приложимо се явява правилото по чл. 6, ал. 10 от Наредбата, съгласно което концентрацията на алкохол в кръвта се установява въз основа на показанията на техническото средство при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Установява се, че О. И. е получила талона за медицинско изследване, но въпреки това на място в посоченото болнично заведение е отказала да даде кръв за изследване. При тези факти отчетеният от техническото средство резултат именно се явява меродавен и правилно е зачетен от наказващия орган.

От субективна страна съдът намира, че деянието е извършено виновно, при формата на вината пряк умисъл. Според приложената санкционна норма на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП „Наказва се с "лишаване от право да управлява моторно превозно средство", който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух над 0, 8 на хиляда до 1, 2 на хиляда включително – за срок от 12 месеца и "Глоба" от 1000 лв. Разпоредбата съдържа две алтернативни за административно-санкционно въздействие, степенувани в зависимост от тежестта и съдържателните обективни характеристики на нарушението, с оглед количествената диференциация на установената концентрация на алкохол в кръвта в диапазон от 0, 5 до 0, 8 на хиляда или в диапазон 0, 8 до 1, 2 на хиляда. Следователно санкционния механизъм на чл. 174, ал. 1 ЗДвП е конструиран от законодателя по метод на въвеждане и отчитане на степента на обществена опасност на възможните форми на неправомерно поведение, при което за довършване на изпълнителното деяние е необходимо и достатъчно установяването с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта на водача в общ диапазон от 0, 5 до 1, 2 на хиляда. Предвид

гореизложеното, съдът счита, че извършеното деяние правилно е квалифицирано като административно нарушение, като на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП законосъобразно е наложена съответстващата санкция, изразима в кумулативните наказания "Лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от 12 месеца и "Глоба" в размер на 1000 лв. Видно от санкционната норма двете наказания са определени в предвидения от законодателя размер, който е абсолютно установен и не може да се изменя, нито редуцира в желаната от нарушителя благоприятна насока. Въпреки, че не са наведени такива доводи от страна на жалбоподателя съдът намира за нужно да отбележи, че в конкретиката на настоящия казус неприложим се явява и институтът на маловажния случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, който е изключен за нарушенията по ЗДвП с нормата на чл. 189з от ЗДвП. Правилно и законосъобразно са отнети на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба № Из-2539/2012 г. на МВР 10 (десет) контролни точки.

По изложените съображения, настоящият състав прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно – законосъобразно и обосновано, и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 63д от ЗАНН разноси се дължат в полза на АНО, който обаче до приключване на съдебното следствие не е поискал присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №23-1158-000750 от 10.04.2023г., издадено от Началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-Перник, упълномощен със заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на О. О. И. ЕГН *****, с адрес за призоваване гр.Перник, ул.*** за извършено нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 пр.1 от ЗДвП са наложени административни наказания "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца и глоба в размер на 1000 лв. на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закон за движението по пътищата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, по реда на Административно процесуалния кодекс-Глава XII, пред Пернишки Административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____